

ЧЕСТНО ХРИСТИЯНЧЕ

Много са приятни игрите в детската градина. Йони най-много обича да отиде в горския кът. Там има пухкави мечета, бели зайчета, различни птички с пъстри крилца. Те станаха другарчета на децата. Само лисана не се ползва с добро име. Казват, че била крадлива. Затова децата никога не оставят до нея малкото патенце. Ще го грабне като нищо и ще изчезне, без да се засрами.

Като си играеха един ден, Йони забеляза на пода едно стъклено топче, жълтичко и много красиво. То грееше като звездичка. Взе го и си го сложи в джобчето. Все мислеше за него и проверяваше да не го изръси.

Вечерта като се прибра и майка му съблече горната дреха, той прибра топчето в шепичката си и я стискаше здраво. Много му беше скъпо.

- Какво стискаш в ръка? – запита го тя.
- Едно стъклено топче. Намерих си го, мамо – отговори той.
- Къде го намери?
- На пода в стаята, където играех.
- Не биваше да го вземаш. То е на някое твоє другарче.

Йони беше добро дете и се смути. Някое негово другарче го е изгубило. Той направи също като лиса. Ами ако за него кажат, че е крадлив. Това е много унизително...

С такива мисли той се прибра в стаята. Остави топчето на масата. Нека да е по-далече от него. Тази вечер по-дълго се моли, преди да си легне. А сутринта майка му каза:

- Йони, занеси топчето и кажи на учителката да го обяви и което дете го е загубило, ще си го вземе. Това, което си направил е чиста кражба. Днес ще вземеш намерено, утре няма да върнеш това, което си взел назаем, и накрая ще станеш крадец.

Така направи Йони. Учителката показва топчето и Митко много се зарадва, че си го намери. Благодарни на Йони. Всички деца го поздравиха. А той почувства, че му олекна на душата.

Навреме поправи грешката си и никой не помисли да го нарече крадец. Напротив, всички казваха за него, че е най-доброто и честно християнче.

